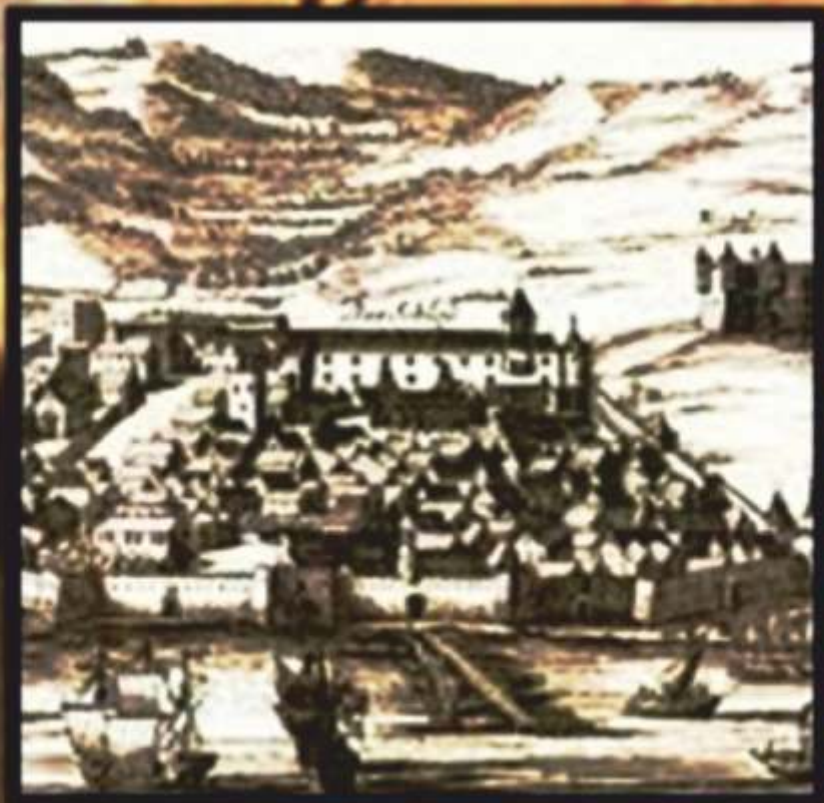

OSNOVNA ŠKOLA SILVIJA STRAHIMIRA KRANJČEVIĆA SENJ

Senjske književne šetnje

**Silvije Strahimir
Kranjčević**

A usred bare ove, gdje trovna gamad plize,
Uzvisilo se drvo i Hrist se na njem diže.
I gleda, gdje su ljudstvu sve gori crni dani,
I plače: Eli! Eli! lamâ azâvtani!
(Eli! Eli! lamâ azâvtani?!)

Suzna su joj lica, o ruku joj visi
Sa krvava gvožđe zardalo znoja -
Takvu li te gledam, tužna kakva li si,
Izmučena majko, o Hrvatsko moja!
(Hrvatskoj)

Duga je umorna noć, crno je nebo i zemlja,
Kroz tu dosadnu tmušu nešto šušti i šapće.
Možda je rosa od suza, što se sa neba vraća
Pa tiho na jadrnike kaplje...
(Anđeo bola)

Narode moj divni, narode moj dragi,
Srca moga rano, neprebolna boli,
Mučeniče živi i jaganjče blagi,
Nevoljna te duša nevoljnika voli.
(Vjekovnomu mučeniku)

Divno je, divno
Sklopiti oči, a tamo, s neba
Glatko se duga oteгла traka
I mekano plazi niz trepavke tanke (...).
(Iza spuštenijeh trepavica)

Silvije Strahimir Kranjčević
1865.
1908.

**SENJSKE KNJIŽEVNE ŠETNJE: SILVIJE STRAHIMIR KRANJČEVIĆ
OSNOVNA ŠKOLA SILVIJA STRAHIMIRA KRANJČEVIĆA SENJ**

UREDNIŠTVO

Učenici dodatne i povijesne grupe:

Maja Tomaić, Mia Filipović, Nikola Jurković, Hana Kren, Paula Dorić, Petra Zekanović,
Gea Tomljanović, Ana Sučić, Marin Tomljanović, Gabrije Vesel, Ivan Vučić, Barto Prpić, Mateo Milaković

Profesori:

Ana Nekić, Ana Vukelić, Andreja Kartelo-Nekić

PREDGOVOR:

Ana Vukelić, prof.

ZA IZDAVAČA:

Rosanda Bilović, ravnateljica

REALIZACIJA:

Jadranska tiskara Senj d.o.o.

Senj, veljača 2015.

¹ „Što je, dakle, nama Kranjčević danas?“

Brošura *Senjske književne šetnje: Silvije Strahimir Kranjčević Osnovne škole* Silvija Strahimira Kranjčevića Senj

Misao vodilja knjižice *Senjske književne šetnje: Silvije Strahimir Kranjčević* bila je približiti velikog Kranjčevića učenicima osnovne škole. Kako predstaviti, približiti i objasniti onoga kojeg su nazivali titanskim imenima – velikim prorokom, genijem, prvim pjesnikom disharmonije, pjesnikom s poslanjem ili pak najboljim hrvatskim pjesnikom? Još je važnije bilo pitanje kako pobuditi zanimanje za Kranjčevićev život i stvaralaštvo u učenika čija škola nosi njegovo ime. Uz to se vezalo i razmišljanje kako obilježiti 150-tu godišnjicu Kranjčevićeva rođenja (17. veljače). Vjerujemo da su na ta tri pitanja odgovorili kompozicija i sadržaj knjižice. Format knjižice izabran je zbog svoje prikladnosti, mogućnosti koje pruža za vizualno i tekstno uređenje te razvidnosti.

Knjižica *Senjske književne šetnje: Silvije Strahimir Kranjčević* sastoji se od dvije velike cjeline. Prvu cjelinu čini presjek Kranjčevićeva života s posebnim osvrtom na intimne i značajne epizode njegova puta – djetinjstvo u Senju, Senj kao okosnica stvaranja, Italija i Bosna, obitelj i prijatelji te kritički osvrti Silvijevih kolega, teoretičara i kritičara. U tom biografskom nizanju Senj ima središnju ulogu – Senj je ishodište onoga što Kranjčević jest, Senj je njegova suština i točka kojoj je iznova vraćao – barem u mislima – čak i za boravka u dalekoj bečkoj bolnici. „Senj me je rodio, a to je dosta da upoznate čuvstva moja“, zapisao je Kranjčević jednom prilikom, a taj smo duh pokušali predstaviti i na stranicama knjižice. Tako je knjižica biografskim aspektom otvorila područje istraživanja i ponovnog čitanja ostalih pisaca iz tzv. senjskog književnog kruga: Milutina Cihlara Nehajeva, Vjenceslava Novaka, Milana Ogrizovića i Pavla Rittera Vitezovića, čime se Senj istakao kao ishodište velikih imena hrvatskih pjesnika i književnika. Kao sljedeća veća biografska točka ističe se boravak u Italiji i Bosni, čime je obuhvaćen

Kranjčevićev profesionalni i pjesnički put izvan Hrvatske. Njegova obitelj, prijatelji i suradnici treća su točka prve cjeline kojom se željelo prikazati Kranjčevića u rijetko vidljivom svjetlu – kao brižna roditelja i supruga, odana prijatelja te odgovorna učitelja. Posebno je zanimljivo što čitatelja kroz sadržaj vodi sâm Kranjčević pripovijedajući o događajima, mjestima i ljudima koji su ga obilježili i ostavili traga u njegovu poetskom univerzumu.

Drugi dio knjižice sadrži učeničke likovne i literarne radove. Literarni su radovi nastali nakon iščitavanja Kranjčevićevih stihova, razgovora i razmišljanja na satovima dodatne nastave Hrvatskoga jezika pod vodstvom profesorice Ane Nekić. U njima se najbolje zrcali onaj trag što ga je ostavio Silvije svojim riječima – nesputanost misli, širina uma, hrabrost i želja za znanjem. To je iskren učenički odgovor na složenu, ali ne i nerazumljivu Kranjčevićevu pjesničku riječ. On je o sebi pak progovorio pjesmom *Pjesnik i svijet* koja otkriva smisao pjesničkog poslanja i poziciju u kojoj se pjesnik-prorok nalazi.

U ovom djeliću učeničkog stvaralaštva ostvaren je naš cilj: osvijestili smo učenike o kulturnoj, umjetničkoj i zavičajnoj vrijednosti. Profesori i učenici Osnovne škole Silvija Strahimira Kranjčevića ponosni su što su uspjeli predstaviti pjesnika na ovaj način te se nadaju da će svaki čitatelj jednako rado pristupiti čitanju.

Nismo ipak ovim prethodnim pisanjem odgovorili na pitanje iz naslova – što je nama Kranjčević danas? Na to će pitanje sasvim sigurno odgovoriti ova knjižica.

Ana Vukelić, prof.

¹Miščin, Daniel, Ranu Heroneje samo lav i pjesnik ćute – Ogled o pjesničkim i životnim nemirništvima Silvija Strahimira Kranjčevića, *Silvije Strahimir Kranjčević: Heronejski lav*, Zagreb, 2008, 785-801.

Moje djetinjstvo

“Njegov dom, kućica na dva kata, stoji u sredini grada. Uz kamene stube dolazi se najprije na neku vrst terase, »balatura« zove se senjski, pa onda u stan. (...)”

U kojekakvim ladicama, kutijama, ima starih knjiga, slika, fotografija; čak smo našli jednom četiri umjetnički izrađena akvarela, koje je Silvije naravno odmah dao uokviriti.”

„Klekoh tebi na grob – ah, ni isti pakô
Vrio nije tako košto duša moja,
Mila moja majko! gorko li sam plako,
Suzom se je grumen orosila tvoja.“

(Klekoh tebi na grob)

1875. Silvije postaje
đakom prvog
razreda senjske
gimnazije.

“Tko je poznao njegove roditelje, a naročito ćud i značaj njegove matere, te po prirodi duševno nadarene žene, čiji duh samo radi nedostatka opće naobrazbe nije došao do potpunog razvoja, i tko je imao sposobnosti za prosuđivanje ovih kriterija duševnog života, taj nije bio ni časa u dvoumici o provenijenciji i izvoru Kranjčevićeva pjesničkog talenta.”

**“Senj me je rodio, a to je dosta
da upoznate čuvstva moja.”**

*Bje noć, kad s gola Nehaju mi visa
Na tamno more mutan pogled pao,
Kad zirnuh okom preko ljuta klisa,
Slobodu gdje je Uskok branit znao
Bje noć, i svuda goli gledah kamen
I disaj slušah rodišta mi draga,
U duši sveti gorio je plamen,
A gorak uzdah proklinjo mu vraga.*

(Na Nehaju)

*1885. napisao sam pjesmu Kajinu i
tiskao je u časopisu Sloboda.*

*Nisam se potpisao imenom i
prezimenom, već šifrom*

Senjanin.

*Tiho leži, tiho, moje more sinje,
Posestrimi Istri čipka se na žalih,
Nebo kao čisto krilo golubinje
Vrbniku nad morem krvavo se pali.
Tamo odsjev sunca iza gore ljeska
I opruža trake od zlata i srebra,
Pa japanska šarna lepeza nebeska
U pola zenita rujna širi rebra.*

(Na obali uskočkoga grada)

*Čelik-značaj, zmaj plamenit,
Kad je gonit crna jata,
Na braniku lav korjenit,
Dižeš nam se, div Hrvata.
Vedro čelo
Kažeš smjelo,
Uskočki si strojan lik,
Kroz vjekove
Stare, nove,
Za slobodu mučenik!*

(Senju-gradu)

Povijesne prilike moga vremena

Senj je stoljećima bio vojnički grad koji je uspješno branio Hrvatsku s kopna i mora. U 18. stoljeću prestaje vojna opasnost te počinje razvoj Senja kao gospodarskog središta sjevernog Jadrana. Sredinom 19. stoljeća u Senju dolazi do vrhunca u razvoju kopnene i pomorske trgovine, ali službeni status grada zaustavlja daljnji razvoj. Naime, Senj je do 1871. god. u sastavu Vojne krajine. Ulaskom Senja u Bansku Hrvatsku trebao je započeti jači gospodarski razvoj, ali to se nije dogodilo jer 1873. god. završava izgradnja željezničke pruge koja je povezala Rijeku s Karlovcem i Budimpeštom. Rijeka postaje trgovačko i gospodarsko središte jer ima status mađarske izvozne luke, a Senj postaje lokalno trgovačko središte.

Upravo zbog pokušaja mađarizacije Hrvatske jača protumađarski pokret i ideja o stvaranju samostalne Hrvatske. Takve ideje zastupala je Stranka prava na čelu s Antom Starčevićem koja je tada imala ulogu najjače oporbene stranke. Senj je bio jedno od središta pravaške politike pa su senjski zastupnici u Hrvatskom saboru pravaši Fran Folnegović i Josip Gržanić. Josip Gržanić kao pravaški zastupnik u Hrvatskom saboru „vritnuo“ je bana Khuena Hedervarya tijekom jednog zasjedanja. Senj je bio toliko jak u pravaškoj politici da su neki svećenici optuženi za širenje pravaških ideja, ali ih je senjski biskup Juraj Posilović uspio spasiti od kažnjavanja. Protumađarsku politiku vlast je na svaki način pokušavala ugušiti iako je i gradonačelnik Senja, Ladislav Krajač, bio pravaš. U takvim okolnostima živim i djelujem te su one utjecale na moje življenje, stvaranje i osjećanje svijeta i vremena.

Moj boravak u Rimu

Tako sam se nekog lijepog dana našao usred “vječnoga grada”. Nosilo me srce drugamo, drugamo negoli su samostanske rešetke; ja sam htio sam tumarat na Forum, na Pincij, u Kolosej, htio sam u “Teatro Apollo” i na Coelij, gdje se vije slobodna trobojnica na Parlamentu. Ali moj fijaker ustavio se je pred nekom starinskom zgradom. To je bio Collegio Germanico -Hungarico, moj novi sedmogodišnji stan.

*“Oj, vječni grade, sjećaš li se i ti
Bar onog jutra ispod tvoga neba,
Kad mrtav za svijet u crkvenoj sviti
Tumarah tobom - sit i presit hljeba,
Al gladan sreće, mira i počinka,
Ne moguć stišat bure svoje krvi (...).”*

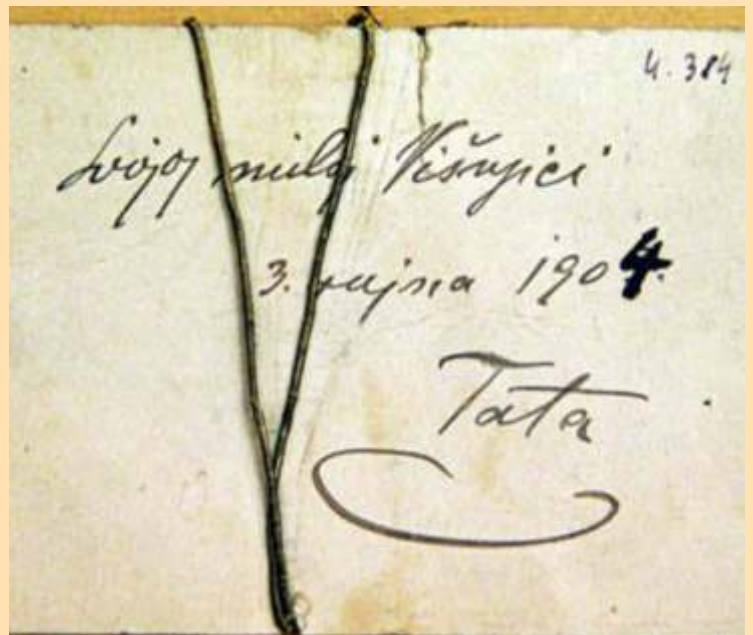
(U katakombah)

Moja obitelj

“...I uprav duh moj složit krila htjede
Nad tamburu i drvo javorovo,
Kad Ti si došla bez riječi, najednom,
Bijela, skladna, u taj pusti òkò;
Nad onim crnim stanula si bezdnom
I digla baklju ... visoko ... visoko!”

(Eli)

**“Vi ste sve moje i ja više
ništa ne trebam.”**

“Moj Zlaty!

Otišo sam u kancelariju, da vidim
ima li prešna posla.
Ako nema, evo me odmah natrag.”

(dio pisma iz 1900.)

Moji prijatelji

Moji prijatelji Josip Milaković, fra Grga Martić i Tugomir Alaupović

August Harambašić, Ivan Miličević, Ante Tresić-Pavičić i Tugomir Alaupović i ja

Pišem Josipu Milakoviću

(U ovom pismu otvoreno ću priznati zbog čega odustajem od tiskanja zbirke što sam prethodnim pismom bio poželio.)

“Rado bih bio dao u štampu tamo kod vas ono šaku pjesmica, tim radije, što je teško naići u Zagrebu na nakladnika, koji ne bi bio ma u kom pravcu obvezan, nego eto ta odviše nervozna cenzura ubija mi volju.

Ti znadeš, u kakve li ja zardale žice diram, pa se bojim, ne bi li se ovi moji tu i tamo necivilizovani tonovi komu god oštrije pod rep zaboli.”

Drugi rekoše o meni

“*Silvije bi u veselom razgovoru običavao u mnogim riječima ono i izgovarati kao ije, dakle sjer, vijeno, pjevo.*

(Josip Milaković prisjeća se komičnih sitnica)

“*To je pjesma!
To je pjesma!
Taj će vam biti
najbolji hrvatski
pjesnik.*

*(Josip Milaković
o pjesmi Zavjet)*

“*Nije lako popuštao u svojim nazorima i bio je u njihovoj obrani uporan, ali nikada ne bijaše svadljiv ili pakostan. Mržnja ni osvjetljivost u srcu njegovu nije imala mjesta.*

(Ljuboje Dlustuš)

“*Između one vreve, žamora, šapta, prošao je kao prorok (...). Žive su mu oči pratile svjetinu, gorjele su čudnom vatrom i ujedno se blago smiješile kao što se smiješi more za vedroga dana, a riječi su tekle kao bujica, koja sa sobom nosi sve što sretne (...).*

(Zdenka Marković prisjeća se mog govora u dvorani Matice hrvatske)

“ Osim jezičnog purizma nije bosanski boravak ostavio baš nikakvog traga u toj poeziji. On i u Sarajevu osta Primorac, Uskok, sin i pjesnik debelog mora, pjevač onog starodrevnog i glagoljaškog Senja, gdje Jure Senjanin 1506. osniva prvu hrvatsku tiskaru. (...) Kranjčević je najosjetljiviji naš nerv, bolan živac, živa struna, što zuji, struji i bugari samotnom muzikom bolnog modernog unutrašnjeg života.

(Antun Gustav Matoš)

“ Kranjčević je u sebi nosio buntovni nemir senjskog uskoka i blagost modernog intelektualca.

(Ivo Frangeš)

“ Kranjčević je naša suza, naše dijete i naša zastava. On je milosrđe, revolt, vjera u rad i hrvatska demokracija. Pjesnik jednog jedinog velikog osjećanja, osjećanja za gažen narod, gažen individuum, gaženo čovječanstvo. Fantazija mu je velika, filozofija mu nije originalna, šala mu nije duhovita, ali on je (...) danas nesumnjivo prva sila u hrvatskoj literaturi.”

(Antun Gustav Matoš)

O Senju

Senj je jedan od gradova koji se uistinu mogu pohvaliti svojom poviješću. Kr...
Zanimljivo je to što se Senj kao poprilično mali grad odupro svim tim silama, dok mnogo
zbilja rekao da ima nešto u senjskoj krvi. Kao da neka snaga vitla u žilama. San o slobod

Ipak, makar se Senj odupro svim tim pokušajima osvajanja, mnoge zemlje osta...
pažljivije promotri, vidjet će ovdje utjecaj Austrije, Turske i Italije. Senj se nalazi upra

Ako bi netko iz svakodnevnog, užurbanog grada došao u Senj, naišao bi na pra...
ponosna, srednjovjekovna slika. Povijest kuda god da pogledaš. S jedne strane vidiš
pravi ures Senja. S druge strane pak vidiš ribare koji se vraćaju nakon uspješnog ulova
negdje čuti i huktanje bure.

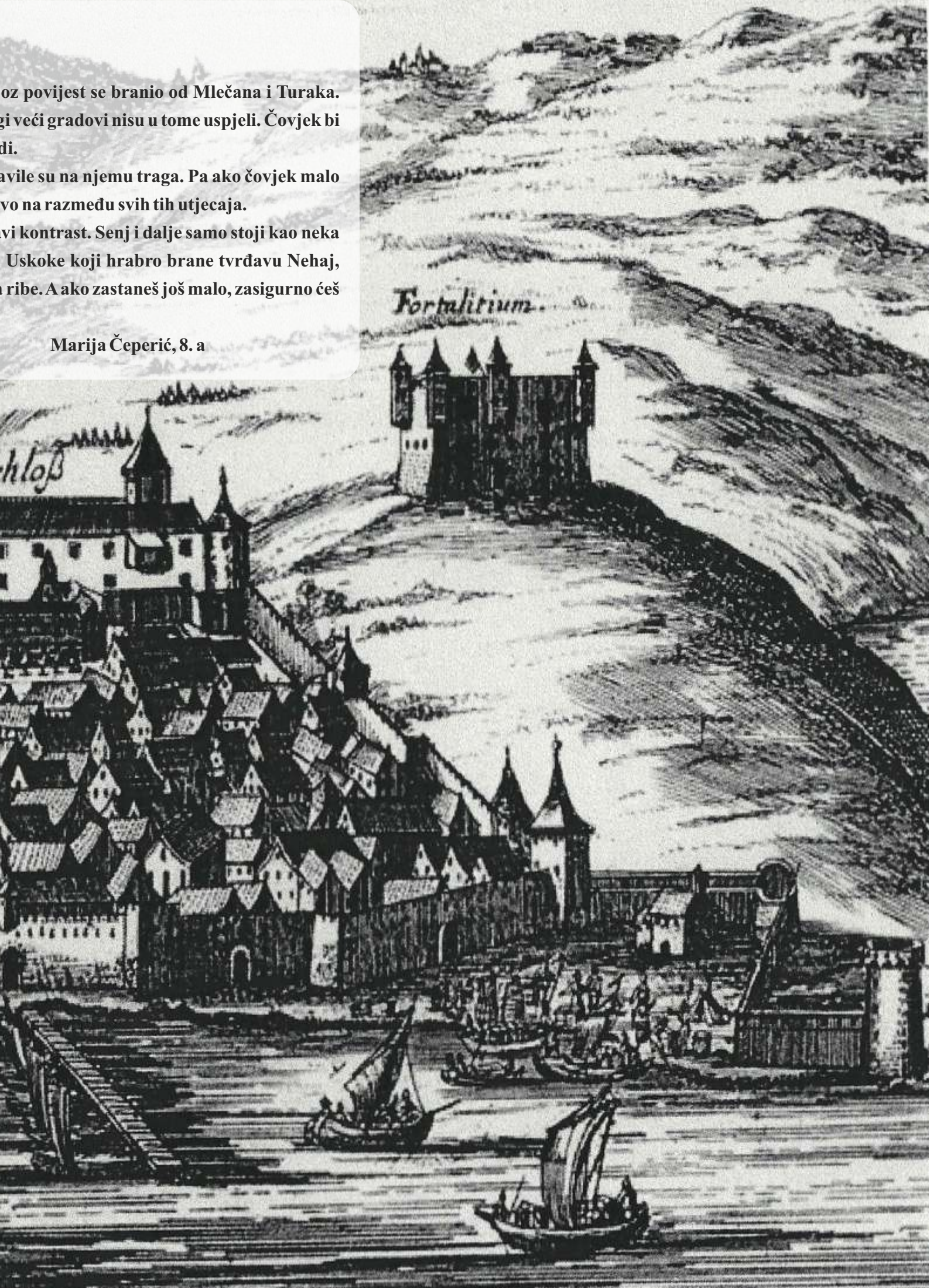

...oz povijest se branio od Mlečana i Turaka.
...ji veći gradovi nisu u tome uspjeli. Čovjek bi
...di.

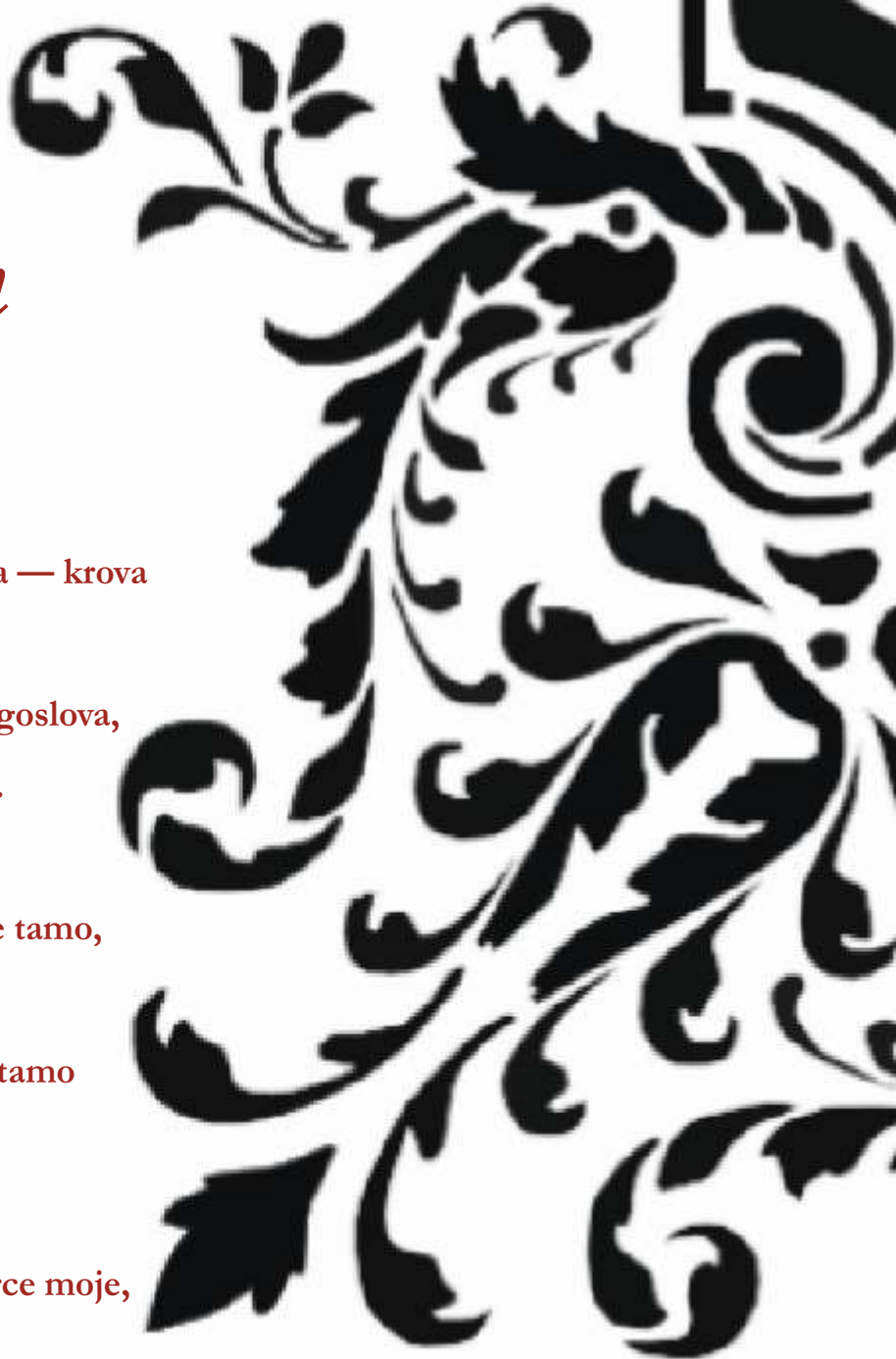
...avile su na njemu traga. Pa ako čovjek malo
...vo na razmeđu svih tih utjecaja.

...vi kontrast. Senj i dalje samo stoji kao neka
...Uskoke koji hrabro brane tvrđavu Nehaj,
...a ribe. A ako zastaneš još malo, zasigurno ćeš

Marija Čeperić, 8. a

Moj odnos sa svijetom

“I pođe pjesnik tamo: Imade l’ — pita — krova
 Za pjesnika u dvoru Sreće?
...Tà ima — svak će naći u miru blagoslova,
 Ko cijelo srce preda nj meće.

A kad se pjesnik maši, da stavi srce tamo,
 A ono nema srca pola!
I nije ostat mogo — sa pola srca tamo
 Ne puštaju pred idola.

Te pođe s bajna dvora. — Oj, vrati srce moje,
 Vrati mi ga, svijete bijeli!
Na tvojim usnama žarkim, u pjesni strasti tvoje
 Osta srce ... život cijeli ...

A reče svijet njemu: U bajnom hramu strasti
 Pjesnikovo srce kuca;
Otiđi samo tamo; u bolnoj, mamnoj slasti
 Tu se gali, tu i—puca!”

(Pjesnik i svijet)

O meni razmišljaju i pišu učenici Osnovne škole Silvija Strahimira Kranjčevića Senj

Dragi Silvije,

tvoje pjesme nisam čitala dok se nisam upisala na dodatnu. Sviđa mi se knjižica koju radimo jer želimo svima pokazati da si veliki pjesnik i da tvoje pjesme nisu samo duge i teške, nego zanimljive i tajnovite. Ponosna sam što moja škola nosi tvoje ime.

Mia Filipović, 6. a

Naučio sam da Kranjčevićeve pjesme treba stalno čitati jer nam one mogu pomoći na životnom putu. Kranjčevićeve životni put bio je jako težak. Mi, senjski učenici, trebali bismo znati više o ovom našem pjesniku i sugrađaninu.

Marin Tomljanović, 6. a

Svi bi učenici trebali

znati o Silviju Strahimiru Kranjčeviću, a posebno učenici naše škole jer je on rođen u našem gradu. Kranjčevićeve pjesme su teške za čitati, ali on je bio, jest i bit će veliki pjesnik Senja i Hrvatske. Sviđa mi se kako je Kranjčević volio Senj i Hrvatsku, bio je veliki domoljub.

Nikola Jurković, 5. a

Svidjele su mi se neke Kranjčevićeve pjesme, a najviše mi se svidjela pjesma *Moj dom*.

Lijepo su mi i pjesme posvećene Senju. Trebali bismo više znati o Kranjčeviću.

Petra Zekanović, 7. b

Sviđaju mi se Kranjčevićeve pjesme iako su teške za naš uzrast. Moram razmišljati o sadržaju, što Kranjčević želi reći. Iz njih sam naučila o prošlosti naše domovine, našeg grada, o životu ljudi, radnika... Dojmilo me se kako Kranjčević opisuje Senj kao uskočki grad, kameni grad. Koristi mnogo riječi koje ne razumijem, ali ću naučiti njihovo značenje. Sviđa mi se projekt koji radimo na dodatnoj. Učenici bi trebali više saznati o ovom velikom pjesniku, čitati njegove stihove, pa nam neće biti tako "dalek".

Maja Tomaić, 5. b

Moj zavičaj

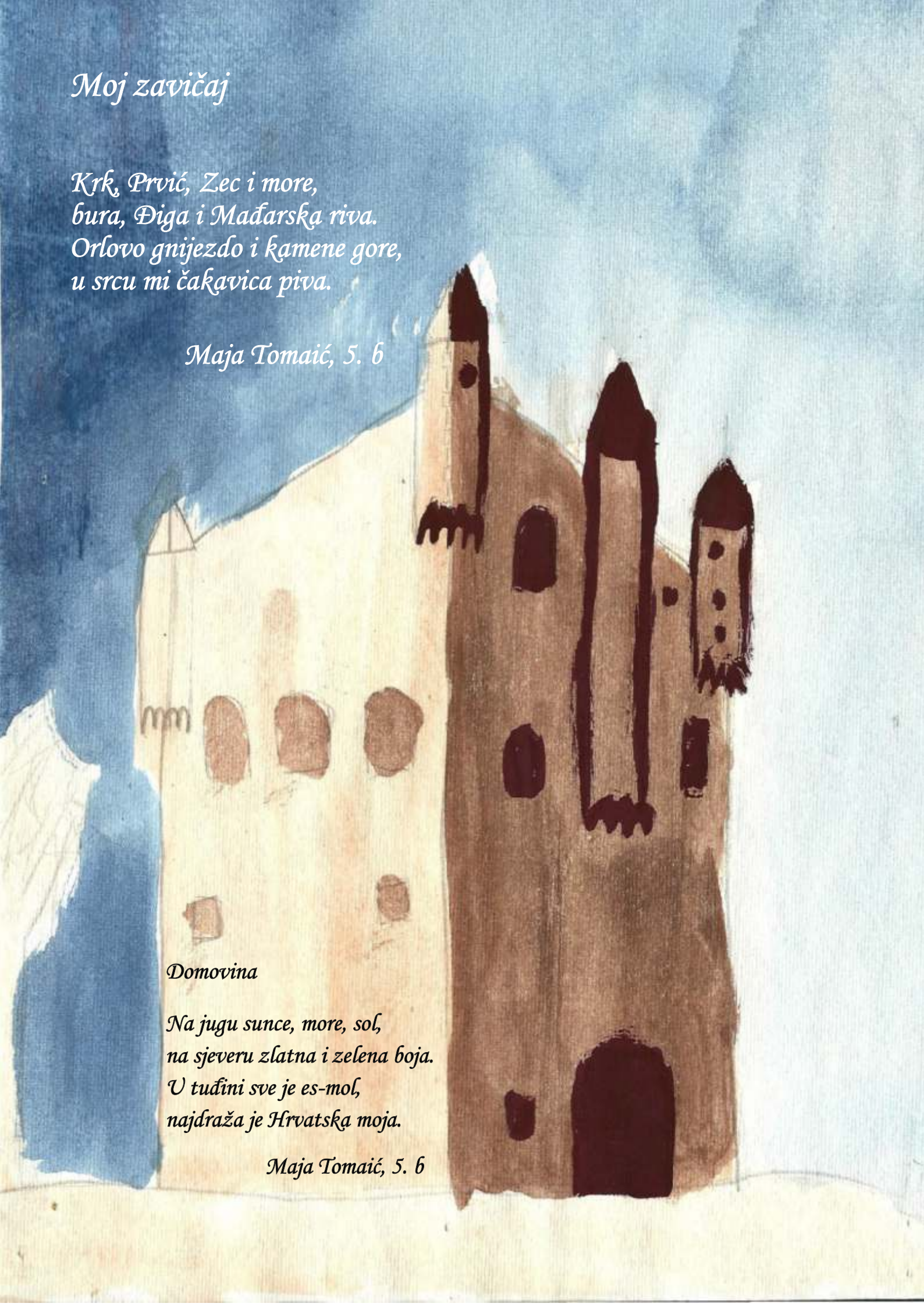
*Krk, Prvić, Zec i more,
bura, Điga i Mađarska riva.
Orlovo gnijezdo i kamene gore,
u srcu mi čakavica piva.*

Maja Tomaić, 5. 6

Domovina

*Na jugu sunce, more, sol,
na sjeveru zlatna i zelena boja.
U tuđini sve je es-mol,
najdraža je Hrvatska moja.*

Maja Tomaić, 5. 6

Mala pjesma

Od Sunčanog sata
do Velikih vrata.

S Male place
slušam klapu Vinčace.

Tko to leži na kupalištu Banja
i čujem ga, čujem kako sanja?

To je Senj, moj grad,
uvijek – pa i sad.

Maja Tomaić, 5. b

Zašto Hrvatska?

*Kad me netko pita:
Zašto Hrvatska?
Ja s ponosom kažem:
Zato što je to moja domovina.
Ona je moje ljeto, moja zima,
moje more, moje sunce...*

*Kad jedan Hrvat plače,
svi tugujemo.
Kad se drugi smije,
svi se veselimo.*

*Hrvatska je riječ koja
mi se urezala u srce.
To je riječ koju
od malena znamem.
Ona je više od riječi.
Ona je domovina, ona je dom.*

Hana Kren, 7. 6

Pjesma o Senju

*Na obali Velebitskog kanala
leži gradić i luka mala.
Rodno mjesto Vitezovića,
Kranjčevića i Ogrizovića.*

*Tvrđava Nehaj na suncu sjaji
i gleda u nebo, ništa ne taji.*

*Tiskara stara, širom svijeta znana,
u njoj prvi puta glagoljica je tiskana.
Ako mi ne vjeruješ, idi_
pa na pet kuna vidi!*

Maja Tomaić, 5. 6

SEN

NA NEHAJU

Bila sam NA NEHAJU u SENJU GRADU i promatrala grad s visine.

*VANI SNIJEŽI. Uprla sam POGLED NA ZVIJEZDE i uhvatila me
NOSTALGIJA. Razmišljala sam o djetinjstvu, o ŽIVOTU i LJUBAVI. SPUSTIH
OČI na krovove kuća, a ono – Senj pod snijegom. Na nebu svijetli
MJESEČINA, a VJETRIĆ VIJE.*

*Sjetim se kako mi majka govori: „STISNI NOVČIĆ, zaželi ŽELJU!“
Zaželim da se naćem u svojoj sobi, a ŽELJA mi se ispuni. Bio to SAN ILI JAVA,
meni nije bitno. Ja sam vidjela PRVI SNIJEG u Senju ove godine.
Probudih se ujutro, a PROSINAČKO SUNCE zagrije mi srce. Jer ja sam u
Senju, u gradu koji je dio moga srca.*

I što drugo mogu reći, nego – moj grad, moj Senj, MOJ DOM.

Maja Tomaić, 5. 6

**tiskanim slovima
napisani su naslovi
Kranjčevićevih
pjesama*

Stara baĝa
(prema motivu iz pjesme *Velebitska baĝa*)

*Baĝo moja draga,
snagom od Boga
svaĝo se jutro diŝeš
i nas uzdiŝeš.*

*Kaĝ te napuste
mladost i snaga,
stara moja draga,
priĝat ĉeš priĝe djeci
doĝ ne oĝu leĝi.*

Mia Filipoviĝ, 6. a

Domovini

*Jadransko more obalu ljubi.
Nestašno sitni igraju se vali.
Preko ravnice pogled se gubi.
Uz tebe, svi smo tako mali.*

Leonard Đurić, 5. 6

Moj grad

*Dok kiša vani pada,
gledam svjetla svoga grada.
Gledam i mnoge oluje –
juga, bure, gromove i munje.*

*Grad ima dva anđela čuvara:
kulu Nehaj i buru koja hara,
pa se zato ničega ne boji
i tako mirno stoji.*

Petra Zekanić, 7. 6

*Eto, što znači biti psetancem odlična gazde!
Najlakše k cilju podvita repa!
Pitoma njuško, cjeluješ petu, al se i za te
Mirisno peče masna kobasa!
(Gospodskom Kastoru)*

*I prostro se je izda' nuvši tako
Cijelog ljudstva oboreni lik,
A blijedim noktom, zadnje što je mako:
Napisao je u led - upitnik! ---
(Zadnji Adam)*

*Amo ruku, junače, pruži žuljnu,
Amo ruku, nabore da ti mučne
Pjesnikova drhtava usna, družo,
Štujući ljubne!*

(...)

(Radniku)

**Čelik-značaj, zmaj plamenit,
Kad je gonit crna jata,
Na braniku lav korjenit,
Dižeš nam se, div Hrvata.
(Senju-gradu)**

**Pjesmo moja, kud si htjela,
Za srećicom, za milinom?
Pahuljice sitna, bijela,
Obasjana mjesečinom!
(Pjesmo moja, kud si htjela?)**

**Ja domovinu imam; tek u srcu je nosim,
I brda joj i dol;
Gdje raj da ovaj prostrem, uzalud svijet prosim,
I... gutam svoju bol!
(Moj dom)**

*I tebi baš, što goriš plamenom
Od ideala silnih, vječitih,
Ta sjajna vatra crna bit će smrt,
Mrijeti ti ćeš, kada počneš sam
U ideale svoje sumnjati!*